

Р Е Ш Е Н И Е № 1 9

гр. Перник, 27.01.2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на осемнадесети януари две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СТЕФАН СТАНЧЕВ
ЕМИЛИЯ ИВАНОВА

при секретаря А.М.*** и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник – прокурор Румяна Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Георгиев КНАХД №369 по описа на съда за 2011 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от „***“ АД против решение №308 от 07.11.2011 г. на Районен съд – Радомир, постановено по НАХД №426 по описа на съда за 2011 г.

С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление №23-2303201 от 28.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“ (ИТ) – Софийска област, издадено срещу „***“ ПАД, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 (хиляда и петстотин) лв.

В касационната жалба се твърди, че решението на Районен съд – Радомир е неправилно и незаконосъобразно. От касационния съд се иска да отмени първоинстанционното решение и да се произнесе по съществото на спора, като отмени процесното наказателно постановление или алтернативно се иска намаляване размера на наложеното административно наказание. В съдебно заседание жалбоподателят, чрез процесуален представител ю.к. К.*** заявява, че поддържа жалбата.

Ответникът по жалбата, Дирекция „ИТ София област“ – София не се явява, не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, дава заключение, че жалбата е основателна, тъй като са допуснати съществени процесуални нарушения в производството по налагане на административно наказание по отношение на

връчването и предявяването на процесния АУАН, като не са съобразени разпоредбите на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН, чл. 43 от ЗАНН и чл. 52, ал. 2 от ЗАНН.

Съдът като съобрази наведените в жалбата оплаквания, събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 от АПК, от надлежна страна и е допустима. В същата са наведени оплаквания за незаконосъобразност и постановяване на обжалваното съдебно решение в противоречие с материалния и нарушения на процесуалния закон. Разгледана по същество е основателна, но по съображения различни от изложените в нея.

Касационното производство е средство за отстраняване на грешките на съда при прилагане на закона. Извършвайки проверка в този смисъл на съдебния акт настоящият касационен състав намира, че районният съд неправилно е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да засягат правото на защита на санкционираното дружество.

От фактическа страна е установено, че на 30.03.2011 г. при извършена проверка на "****" ПАД във връзка с изпълнение на задължителни предписания, дадени на дружеството от контролни органи на Дирекция „Инспекция по труда“ – София област с протокол за извършена проверка, връчен на жалбоподателя на 10.02.2011 г., задължителните предписания не са изпълнени. Дружеството е работодател съгласно §1 от ДР на КТ и в това си качество не е гарантирал изплащане на трудовото възнаграждение в размер на 60% от brutното трудово възнаграждение, но не по малко от минималната работна заплата, установена за страната за месец април 2010 г. на Г. И. П.*** на длъжност "фрезист-координатчик", като в тази връзка не изпълнил задължителните предписания, дадени му от проверяващите. За констатираното нарушение на "****" АД, представлявано от А. П. М.*** и Е.Т.Е.*** – изпълнителни директори, е съставен АУАН №23-2303201/30.03.2011 г. Актът е връчен на В. И. Д.*** – упълномощен представител, с пълномощно регистрационен №192/07.02.2011 г. заверено от нотариус Б.К.***, нотариус с район на действие РС – Радомир, като Дрехарски е положил подпис като нарушител. Според приложеното по делото пълномощно Валентин Иванов Дрехарски, е упълномощен да: "представя документи и дава сведения за "****"ПАД на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, както и да получава и подписва документи издадени от същата." Въз основа на така съставения АУАН е издадено процесното наказателно постановление, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от КТ на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лева.

Настоящата инстанция намира, че неправилно АНО е предявил АУАН на пълномощник на дружеството. Обстоятелството, че административно наказателната отговорност не може да бъде ангажирана по пълномощие не е отчетено от въззивният съд, като

това е довело до неправилен краен извод за законосъобразност на наложената санкция.

От събраните писмени доказателства е видно, че актът за установяване на административното нарушение е съставен в присъствието на упълномощено лице, без да е предявен за подпис на нарушителя. Не е спазена процедурата, предвидена в чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Разпоредбата на чл. 40 от ЗАНН въвежда по императивен начин изискването за съставяне на акта в присъствие на нарушителя и само при наличие на посочените в ал. 2 на чл. 40 от ЗАНН условия може да се състави в негово отсъствие: когато нарушителят не може да се намери или пък след покана не се яви. Съставянето на акта в отсъствие на нарушителя, без да са налице условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН за това, т. е. представителя на работодателя – субект на административнонаказателната отговорност да е бил поканен да се яви за съставяне на акт за нарушение, е в нарушение на чл. 40, ал. 1, чл. 42, ал. 1, т. 8 и чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. По делото не се съдържат данни акта да е предявен или връчен на нарушителя лично, или екземпляр от него да е изпратен по пощата с обратна разписка, или чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта или в интернет страницата на съответната дирекция, съгласно разпоредбата на чл. 41б, ал. 3 от КТ, която е в унисон с цитираните по-горе разпоредби на ЗАНН.

Нарушението на тези правила е съществено, тъй като води до ограничаване на правото на защита на дружеството жалбоподател и не биха могли да се санират в последващ стадий на административнонаказателното производство. Връчването на АУАН на нарушителя, в конкретния случай това са изпълнителните директори на "****" ПАД, цели да гарантира възможност да се запознае със съдържанието на АУАН, да изложи обяснения или възражения по него, както и да направи такива в законоустановеният срок по чл. 44 от ЗАНН от подписване на акта. Безспорно посочените императивни разпоредби свързват връчването на акта и подписването единствено и само с нарушителя – административнонаказателноотговорно лице, т. к. всички последващи права и задължения са свързани с него, най-вече реализирането на правото му на защита в пълен обем. Налице е съществено нарушение чрез невръчването на акта на нарушителя. Актосъставителят е длъжен на основание разпоредбата на чл. 43 ал. 1 от ЗАНН, след съставяне на АУАН да го предяви на нарушителя да се запознае със съдържанието му и да го подпише със задължение да уведоми наказващия орган, когато промени адреса си. Съгласно разпоредбата на чл. 52, ал. 2 от ЗАНН ако се установи, че актът не е бил предявен на нарушителя, наказващият орган го връща веднага на актосъставителя. Този съществен порок /липса на предявяване на АУАН на нарушителя/ не е констатиран от въззивния съд, и този порок сам по себе си е достатъчно основание да бъде отменено обжалваното наказателно постановление. Невръчването на акта не е от нарушенията, които могат да бъдат санирани по реда на чл.

53 от ЗАНН, понеже води до тежко ограничаване на правото на защита на лицето, чиято административнонаказателна отговорност се ангажира, а подобно нарушаване на правото на защита на свой ред води до опорочаване на цялата административнонаказателна процедура и съответно до отмяна на издаденото наказателно постановление.

Делегиране на права по пълномощие не може да породи годни правни последици, предвид изискването за запознаване със съдържанието на акта, правото на обяснения и възражения. Упълномощаването на В. Д.*** по представеното пълномощно, има характер на общо, по което пълномощника няма представителни права на изрично упълномощен да представлява "****" ПАД, при подписване на акт за установяване на административно нарушение. Пълномощното касае предоставянето и приемането на документи във връзка с извършваната проверка от административнонаказващия орган, но в никакъв случай не може да се тълкува разширително и в представителната власт на упълномощеното лице да се включва по силата на тълкуване даване на право да се приема административнонаказателното обвинение.

При тези съображения настоящият състав приема, че в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено процесуално нарушение, изразяващо се в непредявяване на акта на нарушителя, което е пречка за издаване на законосъобразно наказателно постановление. Нарушаването на императивните разпоредби на ЗАНН е довело до опорочаване на цялото административнонаказателно производство, което не е отчетено от районния съдия.

При осъществената проверка настоящия състав констатира, че датата на извършване на нарушението е задължителен реквизит, както за съставения акт, така и за издаденото въз основа на него наказателно постановление и липсата ѝ или посочването на различни дати, както е в случая е нарушение на императивните разпоредби, съответно на чл. 42, т. 3 и на чл. 57, ал. 1, т. 5, предл. 2 от ЗАНН, което нарушение е съществено, тъй като води до невъзможност да се установи кога точно е извършено нарушението, за което е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора, а това пряко ограничава правото му на защита.

С оглед изложените съображения, настоящият състав, при извършената проверка по чл. 218 АПК, намира атакуваното решение за неправилно и поради което следва да бъде отменено. Пороците му съставляват съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат поправени пред настоящата инстанция или чрез връщане за ново разглеждане от друг първоинстанционен съдебен състав. Поради това, решението следва да бъде отменено изцяло, поради наличие на съществени нарушения на процесуални правила и да бъде постановено друго, с което да се реши делото по същество с отмяна на издаденото наказателно постановление.

Мотивиран така, касационен състав на Административен съд – Перник,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение №308 от 07.11.2011 г. на Районен съд - Радомир, постановено по НАХД №426 по описа на съда за 2011 г. като вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №23-2303201 от 28.04.2011 г. на Директор на Дирекция „Инспекция по труда“-Софийска област, издадено срещу „***“ ПАД, с което за нарушение и на основание чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда (КТ) е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1 500 (хиляда и петстотин) лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/

ЧЛЕНОВЕ:1./п/

2./п/